

ATAB

Adherits a
UNIÓ SINDICALOBRERA

**E
L
T
O
R
R
E
Ó
N**

EDITA L'ASSOCIACIÓ DE TREBALLADORS D'AIGÜES DE BARCELONA

EL TORREÓN N° 462

ABRIL 2009

EDICIÓ PENSIONISTES
TF. 93.351.38.39 – MÒBIL 610.822.135
www.atab.cat

CONVENI

L'última reunió de negociació del Conveni es va celebrar el dimecres 18 de març. La direcció va fer una última oferta:

Increment a compte de l'1,4% sobre l'actual salari (no revisable a la baixa). Clàusula de revisió de l'IPC + 0,5%, Conversió en indefinits dels contractes temporals amb una antiguitat de dos anys. Tot el relatiu a pensions, Llei d'igualtat, torn i jornada partida, es tractarà en les comissions específiques. Compromís de no externalització de treballs realitzats per personal d'Aigües de Barcelona.

Les desavinences entre UGT i CCOO es van mantenir en aquesta última reunió. Els nostres representants sindicals van insistir en la necessitat que s'esforcessin a trobar una posició unitària, que seria recolzada per ATAB.

Aquesta posició unitària no es va produir i la direcció va donar per trencades les negociacions.

El dia 27 d'abril, està prevista una reunió de la representació sindical. ATAB mantindrà la seva posició que cal en aquests moments tan delicats arribar a una posició unitària dels tres sindicats, no tan sol per a la negociació del Conveni, sinó també en les negociacions de; pensions, torn, jornada, i igualtat.

Esperem que en aquests dies es reflexioni i s'arribi a un acord entre els representants d'UGT i CCOO, que permeti tancar aquest Conveni.

La divisió i l'enfrontament sindical faria impossible afrontar la negociació de pensions amb la més mínima possibilitat d'arribar a acords satisfactoris per als treballadors.

D'una altra part, hem de valorar positivament que la nostra proposta de negociar les propostes de la direcció en pensions fora de Conveni hagi estat acceptada.

L'1% DE LA POBLACIÓ MUNDIAL, ÉS PROPIETÀRIA DEL 40% DE LA RIQUESA MUNDIAL

L'1 % de la població mundial, és a dir, uns 60 milions de persones, és propietària del 40 % de tota la riquesa del món. El 40 % de la població mundial, és a dir, unes 2.400 milions de persones disposen de l'1 % de la riquesa mundial.

L'empresa multinacional Monsanto té la patent de les seves llavors transgèniques, llavors que no s'autoreproduïen i obliguen als pagesos a dependre de la compra anual de les llavors. Collites dolentes i crèdits impagables porten a perdre la terra i a un nivell escandalós de suïcidis entre pagesos de l'Índia. Es parla de 150.000 l'any.

Davant l'**amença** del canvi climàtic, per disminuir la dependència del petroli, es comencen a produir amb plantes alimentàries productes també contaminants com l'etanol; puja escandalosament el preu dels aliments, i la fam **s'amplia**, arribant a dominar prop de 1.000 milions de persones.

I, completant el panorama, als territoris centrals del sistema mundial, es desencadena la crisi financera i de producció, que està aguditzant la fam i la misèria de milions d'éssers humans, així com la competència violenta i l'**agressió** a la naturalesa.

Per poder resoldre una suma, és absolutament necessari conèixer els sumands. Per poder resoldre els problemes que avui afecten gran part de la humanitat, cal fer un exercici responsable d'informació per conèixer la realitat del món que ens ha tocat viure.

ALGUNES CONCLUSIONS DE LA REVISTA DEL MINISTERI DE TREBALL

L'envelliment i la jubilació no esgoten les característiques de la nostra època, encara que són fenòmens importants en els vells països industrialitzats. La civilització de la jubilació és una civilització del consum que també coexisteix amb la civilització tecnològica i amb la civilització de la comunicació.

La civilització de la jubilació ens posa front a les nostres contradiccions. La prolongació de la vida humana és un somni de la humanitat. Anem cap a una civilització en la qual els sexagenaris seran més nombrosos que els menors de vint anys. La civilització de la jubilació no comporta només aspectes negatius. Aquesta civilització té un poder econòmic financer i polític que influeix **de molt diferents formes en el funcionament de les nostres societats, en l'economia nacional i internacional i potser en el nou ordre mundial.**

Cal evitar oposar-se a aquesta civilització de la jubilació. Cal recordar que la civilització de la jubilació neix de la prolongació de la vida humana i de la disminució important de la natalitat, ha comportat un augment dels costos de finançament de les nostres societats pel cost de la jubilació, de la sanitat i de l'**atur**, però també és un factor moderador al frenar la demanda interna.

Només una sèrie d'accions coordinades permetrà fer suportable la nova civilització dels jubilats. Les solucions més evidents "teòricament" com la prolongació de la vida activa, una recuperació de la natalitat i de la immigració topen amb les actuals concepcions de gestió de l'ocupació o troben fortes resistències. L'únic que podem contemplar és un "cocktail de mesures" la dosificació del qual resulta necessàriament complexa.

Luís Fernández Briceño.

Vols col·laborar? El dia 15 de cada mes, a les 10 del matí en el despatx d'ATAB, es reuneix el grup de redacció de EL TORREÓN dels jubilats. Si és festiu, el següent dia laborable.

Aquesta reunió està oberta a tots els jubilats que vulguin participar i ajudar-nos amb la seva opinió, amb articles, poesies, o qualsevol treball que considerin sigui d'interès per als pensionistes. Estàs convidat i t'espem. Si desitges enviar-nos alguna notícia de premsa, col·laboració, etc. pots fer-ho per correu electrònic a: atab@vodafone.es, o per correu postal a ATAB, Clot 187, entl.2, 08027 Barcelona.

“POBRES CONSELLERS D’ADMINISTRACIÓ”

Les 35 empreses de l'Ibex van elevar la retribució satisfeta al conjunt dels seus Consells d'Administració en un 48,2% de mitjana durant el període comprès entre 2004 i 2007.

Els honoraris mitjans per administrador executiu van augmentar en el 2007 el 66,9%. Si en el 2004 percebien d'honoraris mitjans 1,37 milions d'euros, en el 2007 van percebre 2,28 milions d'euros. En el període de 1999 a 2006, els beneficis empresarials van créixer el 73%, i les rendes salarials van descendir en 3 punts la seva aportació al PIB.

Segons l'INE, a través de la seva enquesta de l'Estructura Salarial 2006, més de sis milions d'assalariats van percebre una mitjana anual de 17.640 euros per assalariat. Altres quatre milions d'assalariats van percebre una mitjana anual de 22.050 euros per assalariat.

Segons la CNMV, el conseller “tipus” (membre de consell d'administració sense càrrec executiu), percep de guanys 540.000 euros, és a dir 30 vegades més que un assalariat dels sis milions amb ingressos mitjans de menys de 18.000 euros. O dit d'una altra manera, un sol membre “tipus” de qualsevol Consell d'Administració de qualsevol empresa, guanya anualment el que 30 assalariats de qualsevol empresa. Si la comparació la fem, amb Ignacio Galán que va percebre 16,60 milions d'euros en el 2008 i la dividim pel salari mitjà d'aquests quatre milions d'assalariats que perceben anualment 22.000 euros, ens trobem amb l'explicació de la llei de l'embut: Ignacio Galán ha guanyat ell solet el que 754,5 assalariats.

JA ESTÀ BÉ. Necessitem Justícia Social i aquesta no vindrà de la mà dels “Caps de tot això”, sinó de la MOBILITZACIÓ de la classe obrera. La majoria social menyspreada pel capital i el seu sistema: polítics, mitjans de comunicació, gran consum, especulació, corrupció,...

Qui paga, mana.

Els grans sindicats van rebre, segons xifres oficials, multimilionàries subvencions que, donat el raquitisme de l'afiliació a l'Estat Espanyol, van servir per mantenir els hipertrofiats aparells de poder que els governen. Sobre aquest entramat de dependències s'aixequen els privilegis d'una capa de buròcrates, allunyada completament de la realitat de la classe treballadora, que tendeix a conciliar amb la patronal i el govern per mantenir el seu estatus.

Una altra cosa seria si aquests fons van ser destinats a sostenir les vagues o a la solidaritat amb les mobilitzacions (¡benvingut sigui tot allò que contribueixi a la lluita obrera!), mantenint amb això la més absoluta independència material del govern i de la patronal, la qual cosa només és possible si la base del funcionament sindical es basés en el finançament propi procedent de l'afiliació. Clar que, en aquest cas, estariem parlant de sindicats democràtics, combatius, amb una direcció controlada per la base... el que no es correspon amb els degenerats sindicats majoritaris actuals.

Kaos Laboral y Economía (extracte)

HOMENATGE A JOAN GINESTA

L'excursió a Alcover la recordarem molt de temps. Vam gaudir d'un esplèndid dia. Al centre dels camps de Tarragona, a un poblet molt petit, Montferri, vam descobrir l'espectacular Santuari de la Mare de Déu de Montserrat. Aquest és un dels secrets millor guardats de la província de Tarragona.

De tornada a Alcover vam poder gaudir d'una excel·lent calçotada, a més de diversos plats típics catalans, al restaurant El Àlamo.

Els viatgers vam rendir en el nostre nom i en el dels jubilats que aquests deu últims anys hem participat en les excursions, un homenatge al Sr. Joan Ginesta Navarro. Van ser uns moments molt emotius.

El Sr. Ginesta ha dedicat gran part del seu temps a l'organització de les excursions dels jubilats els últims deu anys. El seu altruisme i dedicació als seus companys mereixen aquest reconeixement d'afecte i gratitud de tots els jubilats.

Li vam lliurar una safata gravada en plata com testimoni d'aquest reconeixement..

EL SUBMINISTRAMENT D'AIGUA A BARCELONA, DESDE ELS SEUS ORÍGENS

FRAGMENT DEL CAPÍTUL PRIMER

Versió completa a www.atab.cat → (atabLLIBRES →AGUA)

El recurs natural més important de quants s'han posat a disposició de l'ésser humà és l'aigua; sense ella, la vida no seria possible, en qualsevol de les seves manifestacions. Aigua és sinònim de fortalesa, perpetuïtat i abundància, d'energia passiva i fecunditat.

L'aigua, bé insubstituïble que cobreix el Planeta Terra en un 70% i que forma els grans mars i oceans, ha de ser defensada costi el que costi dels alts índexs de contaminació a que es veu sotmesa per l'home; ja que, a més, aquestes masses líquides alberguen en les seves entranyes la més impressionant reserva d'aliment capaç de preservar a la Humanitat de la fam.

L'excessiva pol·lució de les aigües superficials i subterrànies, al costat de la seva creixent demanda, provoquen l'escassetat d'aquest preciós líquid vital. L'aigua és la nostra millor amiga i com a tal hem de tractar-la.

Assentada aquesta premissa, contemplem la qüestió des d'un altre prisma. Cada vegada que a la nostra llar obrim una aixeta, torna a renéixer el gran miracle: per la nostra boca l'aigua flueix, pura i cristal·lina, com una font inesgotable: (màgic esdeveniment que no hauria de deixar de sorprendre'ns mai!; perquè per que el miracle es repeteixi, cada vegada que vulguem, existeix una moderna, sòlida i complexa estructura, i un equip de professionals especialitzats. Vostè té dret a conèixer què s'amaga darrera l'aigua que beu. Si ens ho permet, comencem a explicar-li.

L'any 1996, la Societat General d'Aigües de Barcelona, S.A. va proveir a 1.178.833 abonats en l'àmbit comprès entre Barcelona i 22 municipis circumdants; a més de a distribuïdors d'altres Consistoris més allunyats de la seva perifèria.

El volum subministrat en aquest exercici va arribar als 192 hectòmetres cúbics d'aigua, 192 milions de metres cúbics amb garantia sanitària que van arribar als punts de consum, a través dels més de 4.000 kms de longitud de la xarxa de distribució. L'aigua, abans d'arribar al seu domicili, ha de ser captada, a vegades des de molt lluny de la zona a proveir; potabilitzada, difícil i costosa tasca per la seva insanitat i olor; conduïda per un intricat embolic de canonades; i dotada de la suficient pressió perquè ragi en els seus destins amb vivacitat i puresa.

Malgrat que la Societat General d'Aigües de Barcelona està considerada com una empresa seriosa i eficient pels Organismes Oficials i pels seus clients, no seria just deixar en l'oblit a quants, abans que ella, van lluitar contra les adversitats, perquè en aquesta ciutat no faltés l'aigua. Per això, volem que vostè conegui l'esdeveniment durant llargs segles, no només el referent a la captació, purificació i distribució de les aigües, sinó al seu context històric; perquè la història del proveïment d'aigua a la ciutat, també és la història de Barcelona.

Comencem ja, a narrar la història del **SUBMINISTRAMENT D'AIGUA A BARCELONA, DES DELS SEUS ORÍGENS.**